

Kraften av hans oppstandelse

Av Per Bergene Holm

"...Så jeg kan få kjenne ham og kraften av hans oppstandelse..."

(Fil 3:10a)

Det var én ting som var om å gjøre for apostelen Paulus, noe han aldri ble ferdig med, det var å kjenne Jesus. Her hadde han sin rikdom og sin glede, og han ble aldri ferdig med å fordype seg i hva han eide i Jesus.

Du og jeg leter så ofte etter kraft og styrke, kraft til å bli annerledes, kraft til å leve kristenlivet rett og godt. Og vi er så trege til å tro og erkjenne at alt vi trenger er gitt oss i Jesus.

"Kraften av hans oppstandelse." Hva vil det si? Jo, for det første er kraften av Jesu oppstandelse **syndenes forlatelse** og **rettferdiggjørelse for Gud**. Du og jeg søker ofte kraft for å bli fri synden og få til å leve som en kristen, som om Jesus

aldri hadde sonet våre synder og ordnet vår sak overfor Gud. Men Jesus har sonet våre synder ved sin død, og hans oppstandelse er et guddommelig vitnesbyrd om at synden er sonet, offeret er antatt hos Gud, skylden er betalt. Gud reiste opp Jesus fra de døde til et vitnesbyrd om at det står ikke noe mer tilbake å sone, synden er oppgjort. Og Jesus har vunnet seg livsrett for Gud ved sitt hellige liv, det viser Gud ved å reise ham opp til livet igjen. I Jesus har derfor du og jeg forlatelse for alle våre synder, og i ham har vi all den hellighet og rettferdighet som Gud krever. Jesus er oppreist til vår rettferdiggjørelse (Rom 4:25). For han gjorde det alt i vårt sted, "for at vi i ham skal bli rettferdige for Gud" (2 Kor 5:21).

For det andre er kraften av Jesu oppstandelse frigjøring fra synden og dødens krefter her i livet, det vi

Bladet LOV og EVANGELIUM

utgis av NLL og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes til kasserer i NLL.

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes **ekspedisjonen** v/ Dag Rune Lid, 5600 Norheimsund, tlf. 56 55 26 72.

Ansvarlig for bladet:

Red.nemnda ved form. Jon Espeland
Svartefjell 24, 4649 Flekkerøy
tlf. 38 10 00 61, fax 38 10 04 70

Faste medarbeidere i bladet:

Sven A. Berglund, Per Bergene Holm,
Lars Fossdal og Dag Rune Lid.

NORSK LUTHERSK LEKMANNISMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenianske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds Ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytremisjonsarbeid i Peru.

Formann Karl B. Bø, Vistnesveien, 13,
4070 Randaberg, tlf./fax 51 41 87 46.

Sekretær Håvar Fjære, Goksjøruta,
3220 Sandefjord, tlf. 33 11 08 31.

Kasserer Margrete Frafjord, 4164 Fogn,
tlf. 51 71 06 29.

Postgiro 0801.5682133.
Bankgiro 3204.10.10222.

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig- og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder.

Skolen ønsker å formidle tillit til Guds Ord og spørre etter de gamle stier (Jer. 6.16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr. 3160 Stokke
Telefon 33 33 93 98. Fax 33 33 91 40.
Bankgiro 2490.45.39496.
Postgiro 0825.0771534.

Rektor Per Bergene Holm,
3282 Kvelde, tlf. 33 11 26 96.

kaller **helliggjørelse**. Er Jesu oppstandelse det guddommelige vitnesbyrd om at min synd er sonet og slettet ut, så kan aldri synden lenger fordømme meg, så er jeg fri. Den synden som jeg kjenner på i mitt kjød, som daglig plager meg og vil ta meg til fange, som jeg anklages for og kjenner meg dømt på grunn av, den har Jesus tatt, den har Jesus gjort opp for. Så kan jeg ta opp kampen mot denne synden, ikke ved selv å frigjøre meg fra den, men ved å leve i syndenes forlatelse, ved å gå til Jesus med den. For der er den dømt, der er den gjort opp, der blir jeg frikjent i fra den. Jeg skal seire over synden i livet mitt ved å ta min tilflukt til Jesu soning. I stedet for å unnskyldte synden eller forsøke å bortforklare eller forsvare den, så skal jeg åpent få erkjenne den og bringe den fram i lyset, la den bli avslørt. Og i det jeg åpent bekjenner synden og tar min tilflukt til Jesus med den, så har synden mistet sin makt til å fordømme meg, for Jesus er jo dømt for den og han har fullbyrdet dommen over synden i mitt kjød! Så er jeg fri! Her ligger grunnen til all helliggjørelse.

For det tredje er kraften i Jesu oppstandelse at den gir meg **endelig forløsning fra synden og dø-**

Forts. side 15.....

Det må bli enten-eller

Av Sven A. Berglund

Gud eller verden

En av søndagene i kirkeåret bærer overskriften: «Gud eller verden». Her er det altså et enten-eller. Johannes skriver til de troende «*Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden!*» (1 Joh 2:15). Dette er Guds ord også til oss.

I verden, men ikke av verden. «*Om noen elsker verden, da er ikke kjærligheten til Faderen i ham.*» (1 Joh 2:15).

Med andre ord så er det her et klart enten-eller. Enten Gud eller verden - ikke begge to. Guds kall til frelse og oppgjør møter oss mange steder i Guds ord.

Det er sørgelig å merke at så mange blant oss som kaller oss kristne, sitter så fast i kjærlighet til tingene i denne verden. Det er alvorlig og aktuelt det Paulus skrev til sin medarbeider. «*For Demas forlot meg, fordi han fikk kjærlighet til den nåværende verden, og reiste...*». (2 Tim 4:10)

Hvordan er det med deg og meg?

Søk Herren mens han finnes

Profeten Jesaja roper ut: «*Søk Herren mens han finnes, kall på ham den stund han er nær!*» (Jes 55:6). Samtidig er sannheten at: *Det finnes ikke én som er forstandig; det finnes ikke én som søker Gud.*» (Rom 3:11). Det er når Gud søker meg jeg kan finne inn til ham og ta i mot nåde, frelse, fornyelse.

*«Det givs en tid for andra tider
Som kallas må din sökningstid.
Men innan den til ende skrider
Betänk vad som tillhör din frid»*

Bibelen taler om den beleilige tid, men også om den ubeleilige tiden. Ja til og med om den tid som heter *for sent*.

Tenk det kan bli for sent - også for den som vandrer inn og ut i en kristen forsamling og antar at man er en kristen, regner det som selvfølgelig fordi man vil og er med og blir regnet med av andre.

Skynd deg og hør hva Ordet sier. Det kan bli for sent til oppgjør, for sent til å møte brudgommen når Han kommer!

Jesus - Frelser og Herre

Av Karl Notøy

Det er nødvendig for en synder å få se Jesus som sin Frelser, - få se Han som bar vår synd opp på korset, som døde for oss, - få se at hans blod renser fra all synd!

Det er mange som vil ha Jesus som Frelser, men ikke som Herre. Men Jesus vil være både vår Frelser og vår Herre. Han vil være Herre i mitt liv!

Skal Jesus være vår Frelser, må han også få være vår Herre. Bibelen sier at vi lever ikke lenger for oss selv, men for ham som døde og oppstod for oss (2 Kor 5:15). Som kristne er vi ikke lenger våre egne herrer. Det er Jesu eget ord som skal være retningsgivende for både mitt kristenliv og for min vandring her på jord. Blir ikke Jesus Herre i mitt liv, da er han heller ikke frelseren min. For har jeg fått se hans frelse, blir det en lengsel i meg etter å tjene ham som Herre og at andre må få se ham! Det vil virke inn på min prioritering av tid, og min bruk av midler som er meg betrodd.

Spørsmålet blir om Jesus får være Herre i mitt liv? - over min hverdag? Skal jeg bli brukbar i Guds rikes arbeid er det nødvendig at Je-

sus får være Herre i mitt liv - at det er Guds rikes sak som blir hovedsaken for meg.

Jeg tror at jeg trenger å bli minnet på at Jesus vil være både Frelser og Herre, og at disse to ting er uløselig knyttet sammen. Han skal vokse og jeg skal avta! - at han får større plass i mitt liv. Vi vil så gjerne holde i roret selv, men da når vi ikke frem.

*«Styr du min vandring
Frelser så kjær
Slik at den leder dit hvor du er»*

Måtte vi be: «Skje din vilje!» - at vi må bøye oss for Han som er Herre, både over liv og død! Thomas sier det slik, når han fikk se naglegapene i Jesu hender og stikke hånda i hans side: «Min Herre og min Gud!» (Joh 20:28).

Kristendom

Kristendom er ikke at jeg har gitt mitt liv til Jesus, men at Jesus har gitt *sitt* liv for meg! Kristenliv er ikke at jeg har Jesus med meg i *mitt* liv, men at Jesus er *mitt* liv!

- je -

Ananias og Saffira

En tale av Eusebio Alvis, Peru.

Men en mann ved navn Ananias og hans hustru Saffira solgte en eiendom. Han stakk til side noe av pengene, og hans hustru visste det. Han kom så med en del av summen og la det for apostlenes føtter. Da sa Peter: Ananias, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du skulle lyve for Den Hellige Ånd og stikke unna noe av betalingen for åkeren? Var den ikke din så lenge du hadde den? Og når du så hadde solgt den, bestemte du da ikke selv over pengene? Hvorfor har du satt deg denne gjerning fore i ditt hjerte? Det er ikke for mennesker du har løyet, men for Gud! Men da Ananias hørte disse ord, falt han om og utåndet. Og det kom stor frykt over alle som hørte det.

(Apg 5:1-5)

Herren har lagt dette budskap på meg! Jeg vet ikke hvorfor. Dette er en parallell til Akan (Josva 7) som tok noe av det bannlyste godset. Den gang var folket nettopp etablert i ørkenen. Her er menigheten nettopp etablert, og mye folk var lagt til menigheten. Akan, Ananias og Saffira - de står som en advarsel om syndens alvor! Mange solgte det de hadde og delte med alle gjennom apostlenes

hender. Mange hadde nok mye, men de solgte det for at de som ikke hadde, også skulle få (Apg 4:35). Hva var Ananias' problem? Han løy og gjemte unna en del penger. Han løy ikke for mennesker, men for Gud!

Verden bruker uttrykket "hvite løgner". De er nødvendige, sier folk. Hos oss gjelder det særlig de mange som skylder penger. Når utlåneren banker på døren og spør etter dem, sender de et av barna med beskjeden: Si at jeg ikke er hjemme! Og mange av barna tar far på ordet og sier: Pappa sier at han ikke er hjemme! Og slik avsløres løgnen. Men barna vender seg til dette livet - til løgnen. Men når barnet lyver for sine foreldre, straffer de dem hardt og sier: Du må ikke lyve! Men de kommer ikke på at det har de selv lært dem å gjøre!

Menneskehjertet - kjenner du det? Bibelen sier at ingen kjenner sitt hjerte! «Svikefullt er hjertet, mer enn noe annet, det kan ikke leges. Hvem kjenner det? Jeg, Herren, ransaker hjerter...» (Jer 17:9-10). Bare én kjenner hjertet: Gud! Han vet om alt! Intet er skjult for ham - alt er åpen-

bart! Det er annerledes med oss. Vi ser ikke til hjertene. Og du som ikke engang kjenner ditt eget hjerte, hvordan skulle du kjenne naboens?

Frelse er ikke noe som oppkom i vårt hjerte! Det var Gud som i Kristus forlikte verden med seg selv, mens vi var ugudelige! Våre ord er ikke til å lite på. Bare se på punktligheten! Vi kommer alltid for sent. Løgnen er etablert i mellom oss. Vi tenker at å komme for sent - si en tid og ikke holde den - det er helt i orden. En hvit løgn kan vel ikke være så farlig...?

Ananias og Saffira kom med sine penger som om det var hele beløpet. De tenkte nok ikke at de løy for Gud, men bare for Peter. Jeg vet ikke hva de tenkte, men Peter sier at de løy for Den Hellige Ånd, - for Gud selv! Vi er kjøpt med Jesu dyre blod. Bibelen taler mye og alvorlig om løgnen og dens konsekvenser (Sal 58:4). Herren lar dem som taler løgn, gå til grunne! (Sal 5:7).

Elsker vi det onde og løgnen mer enn sannheten? Det var en mann som gikk på våre møter i Juliaca. Djevelen hadde inntatt hjertet hans. I hans munn var løgnen som sannhet. Han løy om at han trengte penger til å dekke utgiftene med å begrave en død slektning. Men han hadde ingen

kvitteringer å vise frem. Derfor viste han meg graven hvor de ennå ikke hadde satt inn navnet på den døde. Vi traff gravvokteren. Jeg spurte ham, og det viste seg at hele historien var løgn. Jeg tror denne mannen trodde løgnen selv. Når en synder lever i løgn, så blir løgnen sannhet for synderen. Slik er vi av naturen. Vi er født på den brede vei, på fortapelsens vei. Vi er løgnere fra fødselen av.

Hvordan står det til med oss som er frelst? Før vi kjente Kristus, levde vi i verden, i synden. Men Jesus fant oss en dag og satte oss inn i sitt rike. Noen av brødrene sier de lever med Herren, men fortsetter å leve i løgn. Men Jesus har jo kjøpt oss med sitt blod og vasket oss rene fra all denne urenheter. Du som tror på Jesus, kan du forsvare hvite løgner? Har du falt i løgn etter at du ble en kristen? Det er alvorlig når du og jeg lever i løgn. Da er vi ikke lenger Guds barn! Da har vi djevelen til far (Joh 8:44). Å lyve er som å be djevelen om å være din far!

Et Guds barn kan ikke lyve. Mange unnskylder seg med at de bare spøkte, men løgnen er for alvorlig til å spøke med! Å leve slik er det samme som å frasi seg barnekåret hos Gud og være djevelens barn.

Før hadde vi feighetens ånd. Mennesket har siden syndefallets

dag ikke ønsket å innrømme sin synd. Adam skyldte på kvinnen. Kvinnen skyldte på slangen. Ingen av dem bekjente sin synd og sa: Jeg har syndet mot deg, Herre. Slik er det også i dag. Folk synder og vil ikke bekjenne. Mange forsvarer synden og sier: Det er nødvendig å lyve! Så lett er det å falle fra Kristus! Forsvar løgnen - og du er ikke i Kristus! For han er sannheten og livet!

I Joh 8:38 spør Pilatus: Hva er sannhet? Jesus vitnet om sannheten. Dette skjønte ikke Pilatus. Kristus var sannhet - det motsatte av Pilatus. Tenk over dette du som er en kristen, som regner deg som Guds barn: Lever du i sannheten? Praktiserer du sannheten? Vandrer du i sannheten slik Jesus gjorde? Dette er alvorlige spørsmål også til meg. Jeg vil ikke for en løgn selge min sjel til Satan og gå fortapt, - fornekte Jesus bare for ikke å miste ansikt!

Ananias løgn var ikke bare et innfall. Han hadde avtalt med kona. De var enige om å skjule synd. Slik skjer også i dag. Kvinnene skjuler sine menns synder og omvendt. Hvor fører dette oss hen? Det fører ikke til velsignelse, men Guds forbannelse kommer over heimen. Vi tror vi gjør det beste for våre ektefeller, men pådrar oss Guds forbannelse. Det er en alvorlig sak. Jeg vet ikke hvordan det

er i din heim? Men selv om det gjelder din mann eller kone, så kan du ikke lyve. Vi må avvise synden. Den fører bare ulykke og forbannelse med seg, intet annet! Du vet hvordan du lever i heimen din. Og Herren vet det enda bedre. Selv om det gjelder vår ektemake vi vil verne, - så kan vi ikke tillate løgnen. Skyv den bort - vær sanne!

Herren vil ikke at du og jeg skal gå fortapt! Vi må til Jesus med denne synd. Vi må rope til Jesus: Jeg har syndet! Husk, når du lyver for mennesker, så lyver du for Gud!

Jesus kjøpte oss med sitt blod. Hans mål med oss er helliggjørelse. Vi kan ikke leve i synd, vi kan ikke lyve! Det finnes ikke hvite løgner! Prøv din samvittighet. Har du løyet? Forsvarer du dette? Ja, da er du djevelens barn.

Vi som er nye skapninger, nye mennsker, som har liv i Gud, - vi må si sannhet (Kol 3:9)! Kristus er sannheten. Vi kan ikke forsvare løgn. Vi må leve i sannheten i Kristus.

Hvordan kan vi komme tilbake til sannheten? Vi må bekjenne våre synder for Jesus. «Dersom dere blir i mitt ord, da er dere i sannhet mine disipler. Og dere skal kjenne sannheten, og sannheten skal frigjøre dere.» (Joh 8:31-32). «Dersom vi be-

kjenner våre synder, er han trofast og rettferdig, så han forlater oss syndene og renser oss fra all urettferdighet.» (1 Joh 1:9).

Å bli i sannheten er å bli i Ordet - lese Ordet - høre Ordet. Predikanten betyr ingenting. Hva sier Jesus? Det betyr noe! Ordet gir meg liv. Hvis ikke er jeg død.

Jesus vil ødelegge djevelens gjerninger. Den som lyver er djevelens barn, - og du forsvarer synden? Jesus kan ikke hjelpe deg som elsker synden, selv om han er allmektig. Må Gud igjen røre ved våre hjerter, knuse dem med Ordet, - så vi igjen kan si: Jeg kommer som jeg er, en synder, her er jeg med mine synder og min ondskap. Kan du tilgi meg? Jeg har intet å gi deg, ikke engang mitt hjerte, for det er svart og tilgriset.

Jeg har intet godt å gi Herren. Har du noe godt å gi ham? Kanskje bare litt? Nei, vi har intet å gi Herren. Men Gud - i sin miskunnhet kom han til oss. Jesu blod kan rense oss - vårt hjerte - hele vår person! Vi trenger Kristus i vårt liv, igjen og igjen. Bare han er liv, frelse, renselse. Uten ham er vi støv og intet. Men i ham er vi frie og Guds barn. Uten ham er vi en syndens og djevelens slave. Om du ikke tror eller godtar dette, så er det like fullt sannheten om deg!

I Kristus er vi virkelig fri. Intet

menneske er fritt som ikke er i Kristus. Hvis du ikke er i Kristus vil du ikke kunne komme bort fra løgnen, og hvis du lever i løgn så er du en løgnens fange. Men du kan få komme til Jesus slik som du er. Han har ikke vist meg bort. Det er enda håp mens du lever. Men når døden kommer er alt håp ute. Det er ingen som hjelper deg eller frelser deg i fortapelsen!

I dag, sier Herren, er dagen for å ordne din sak med Gud. Si til Gud: Jeg mislykkes. Trenger du ikke Jesus? Ja, så er du åndelig død. Vi som lever med Herren kjemper alltid mot synden.

Når det gjaldt Ananias og Saffira så ble den åndelige død åpenbart som legemlig død. Så sier du kanskje: - Synden er ikke så farlig i dag, - ingen dør av å lyve! Men du kan ikke unnslippe døden! Det gjelder det evige liv!

Du som er en kristen, - du må vandre i sannheten. Det finnes ikke hvite løgner! La deg ikke lure og bedra av djevelen! Du tilhører ikke lenger deg selv, men han som kjøpte deg med sitt dyre blod. Si nei til synden, bekjenn din synd før det blir evig for sent! Den som kommer til meg, vil jeg ingenlunde støte ut, sier Jesus (Joh 6:37).

*Fra bibelkurs i Peru, desember 1997
Til norsk ved Jon Espeland*

Toleranseånden er livsfarlig i Guds rike!

Intervju med Inger-Lise og Svein Mangelrød

- I slike frafallstider fra Guds ord som vi i dag opplever, er det mange troende som er i nød. Som foreldre trenger vi å oppmuntre hverandre til å hevde og følge vår overbevisning ut i fra Guds Ord. Blir en mer redd for mennesker enn Gud, da er det fare på ferde. Vi står for Gud med ansvaret for våre barn. I dag hersker det en utbredt tafatthet, men slik som vi opplever situasjonen nå på våre bedehus så må vi våge å tale ut med hverandre om hva som er sant og rett.

Det er Svein Mangelrød som sier dette. Sammen med kona Inger-Lise og de 5 barna har de et koselige hjem i Kveldsvik ved Farrisvannet i Vestfold. Til daglig arbeider Svein som skogsarbeider.

Viktig med god kristen sang

Oppbyggelig kristen sang har alltid hatt stor plass i familien. Under de daglige andaktstundene i hjemmet er det mye sang og musikk. De opplever det vondt at drama, dans og verdslig musikk nå benyttes mellom Guds folk. - Kristne drar inn det verden har å by på, og som appellerer til det naturlige menneske. Der-

som en skal høsten i Ånden, må en også så i Ånden. Sår en i kjødet, vil en høste i kjødet, sier Svein.

- Derfor er det så viktig at barna kommer inn under god kristen sang og forkynnelse, slik at Ordet får skape tro og tillit til Gud. Dersom vi forkynner Guds ord, skal vi også få tro at Ordet er levende og gjør sin gjerning på hjertene slik sangeren synger "den gode gjerning du selv fullføre." I våre sammenhenger pleier vi å samles både barn, ungdom og eldre. Gud velsigner de små sammen med de store, og vi tror det er viktig at både unge og eldre får være sammen på møtene.

- Sangen kan både "åpne" og "stenge" et møte, derfor er kristen sang så viktig. Sangerne trenger også å forberede seg til møtene, be for sangene og bli rolig for sanger som skal synges. Det er vitnesbyrd i god kristen sang som kan tale til hjertet.

- Den verdsliggjorte sangen og musikken derimot, som har trengt inn mellom Guds folk de siste 10-20 årene, har vært en plogspiss i verdsliggjøringen av kristenfolket. Frafaller var smått og usynlig i begynnelsen. Det var en del som sa fra, men ble ikke hørt. Nå tror jeg mange i sitt

hjerter må innrømme at det er gått for langt, og det ser ut for at det er umulig å stanse utviklingen i mange sammenhenger. Mange troende lider over at de har mistet den oppbyggelige sangen, sier Svein Mangelrød.

Årsaken til utglidningen

- Da verdsliggjøringen gjorde sitt inntog, var ofte tanken at en skulle bevare ungdommene ved å la dem få holde på med sitt, - men en så ikke konsekvensene av det som kom til å skje. De unge ønsker stadig å strekke grensene, og foreldrene forandres underveis, og så har mer og mer blitt godtatt. Derfor har tidsåndens tanker og virkemidler fått større og større plass mellom kristenfolket. Dette er tydelige trekk ved den åndelige søvn vi i dag opplever. De

som har prøvd å veilede har blitt beskyldt for å være harde og dømmende, selv om det var nød og smerte som tvang dem til å si fra, sier Svein.

- Det vi nå opplever med dans og drama er bare en videreføring av den utvikling som begynte på 70-80 tallet i de kristne ungdomsmiljøene. Tidligere skyldte lederne på at en ikke hadde greie på musikk, de gikk heller ikke på samlingene som ungdommen arrangerte, og på den måten hadde de unnskyldning for ikke å ta oppgjør med verdsliggjøringen.

- Våkner ikke lederne på bedehusene nå når rock, dans og drama skal innføres, så tror jeg at mange ledere aldri vil våkne opp for verdsliggjøringen. Det er åndskamp dette som skjer, og vi har med åndsmakter å gjøre slik det står i Efeserne 6.

Familien Mangelrød. Fra venstre Asbjørn (17), Svein (42), Jon (10), Einar (5), Inger-Lise (38), Marte (14) og Kjersti (15).

Disse åndsmaktene vil føre sjelene bort fra Kristus, sier Svein.

- Visst kan det ofte være vanskelig å se rett i åndssituasjonen, men når vi ser de fruktene som den verdsliggjorte kristendom skaper i dag, da er jeg ikke i tvil om hvor det fører hen. En annen alvorlig konsekvens er at Guds folk mister velsignelsen ved å åpne opp for verdsliggjøringen, sier han.

De helliges samfunn

Inger-Lise og Svein understreker viktigheten av de helliges samfunn på bedehuset. De helliges samfunn går på kryss av organisasjonsgrensene. Selv er de med på bedehuset i heimbygda der ulike arbeidslag er med. Men sitt åndelige hjem har de i Lekmannsmisjonen hvor de tar del i arbeidet og er med på bibelhelger og sommerskoler. De er også aktive støttespillere for Bibelskolen på Fossnes.

De understreker at det ikke er noen selvfølge at barna blir glade i de helliges samfunn, og mener det er viktig at foreldrene viser i praktisk handling at de er glad i dette samfunnet. En må sette andre ting til side for å kunne reise på møte, det kommer ikke av seg selv. Barna legger merke til om foreldrene elsker de helliges samfunn.

- Det er gjennom Guds ord at Herren får åpenbare det usynlige

også for barna. Det viktigste er at barna blir frelst og berges for himmelen, og derfor ønsker vi som foreldre å så det viktigste - Guds ord. Gode venner kan også være noe Gud bruker for å bevare barna gjennom vanskelige brytningsår, og det gjelder at vi som foreldre kan være oppfinnsomme. I samvær med andre mennesker er det viktig både å vise omsorg og gi sann menneskelig varme, og på den måten være med å danne et sosialt nettverk som barna kan trivest i.

Be og arbeid

- Som kristne skulle vi bruke vår tid, i langt sterke grad enn vi gjør, i bønn. Guds ord formaner oss: «Dere som minner Herren, unn dere ingen ro!» (Jes 62:6). Jesus sier også at vi selv ingenting kan gjøre uten ham (Joh 15:5). En kan føle det er lite det en stiller med, men får en gå i tro og tillit til Herren får en også oppleve å få frimodighet, sier Svein.

Svein understreker at boken "Fra bønnens verden" av Ole Hallesby har gitt ham mye. - Hallesby er så konkret og praktisk, og han beskriver bønnen også som et arbeidsredskap i Guds rike, som bl.a. å ha en bønneliste hvor en gjennom uka kan ha forskjellige emner. Da blir bønneområdene videre, og du får gå mer inn i konkrete områder hver dag. Jesu bror sa: «Dere har ikke fordi dere

ikke ber (Jak 4:2).» Derfor trenger vi legge oss det på hjertet. Be og arbeid, sa de gamle. Når Gud arbeider er det godt å være med. Når en går i egen kraft, blir arbeidet i Guds rike et ork. Men den som får leve godt med Gud, får også frimodighet til tjenesten i Guds rike, sier Svein.

Det ene nødvendige

- Jeg er ofte bekymret for at jeg skal sovne åndelig talt, men får jeg våke og leve i lyset av Guds ord, da kan jeg se lyst på framtida. Jesus sier: «Bli i meg, så blir jeg i dere.» (Joh 15:5). Her står kampen i mitt liv - å bli værende i Jesus. Tidsånden som er ledet av «verdens fyrste» er blitt så sterk. Jeg kjenner det ofte som sangeren synger: «Jeg kjemper mot synd og mot Satans verk, Gud hold min vilje våken! Akk, verdens fyrste er titt så sterk Og leder meg vill i tåken. Men Ånden hvisket når skammen sved: De evige armer når helt her ned.»

- Derfor trenger vi som Guds barn å minne hverandre om å ta tid til det ene nødvendige. Jeg må si det så konkret at tar vi ikke tid til Guds ord hver dag så blir vi et lett bytte for den onde. Når det er en himmel å vinne og et helvete å unnfly, er det viktigste av alt å søke Guds rike først.

- I disse frafallstider fra Guds ord er det mange troende som er i nød. Som foreldre trenger vi å oppmuntre

hverandre til å følge vår overbevisning. Blir vi mer redd for mennesker enn Gud, da er det fare på ferde. Vi står for Gud med ansvaret for våre barn. I dag hersker det en utbredt tafatthet. Vi har all grunn til å peke på den smale vei som går til livet, og gjøre det vi kan for å samles om Guds ord og bønn, og den gode kristne sangen.

- Den toleranseånd som vi i dag opplever i kristenfolket er livsfarlig i Guds rike. Da blir en mer redd for hva mennesker sier enn hva en selv er overbevist om. Det fører til at en må gi, og gi, og gi - for å beholde roen i vennsamfunnet, selv om tidsånden fører drama, dans og rock inn på bedehusene. Vi er mange som sørger over dette som nå skjer og som har det vondt. Må nøden få tvinge oss til Jesus i bønn. Da vil vi også få oppleve at Jesus tar seg av sine, avslutter Svein og Inger-Lise Mangelrød.

*Av Dag Rune Lid
Tekst og foto*

Han som åpenbarte seg for Mo-
ses og gav loven, han er kommet i
kjød og oppfyller den for oss! Han
som i sin hellige lov feller dommen
over synden, han blir selv menneske
og tar den dom som ellers måtte ha
brakt oss i evig død og fortapelse!

Øivind Andersen

TENK PÅ DIN SKAPER

Av Sven A. Berglund

Tenk på din skaper i din ungdoms dager, før de onde dagene kommer, og det lir mot de år da du må si: Jeg har ingen glede av dem.
(Pred 12:1)

Det første Predikeren, Salomo sier er dette: «Tenk på din skaper.»

Hvorfor får du og jeg dette rådet? Jo, fordi jeg får se så mange ting når Den Hellige Ånd åpenbarer Skaperen for meg. Jeg ser først at det er Han som er hellig og ren. Jeg ser også at det er Han som opprettholder alt. «Han bærer alle ting ved sin krafts ord,» sier Bibelen. Han skapte ved Ordet, han opprettholder ved Ordet. «Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss.» Da ser jeg også at Skaperen er den som oppretter en pakt med den falne slekt, ja, med meg. Det er Han som utletter våre synder, - de som har laget skilsmisse mellom Far og barna. Og han som er skaper og som alt er skapt ved, han skal en dag komme som dommer. Når jeg ser Skaperen fra alle disse sider, da blir Han stor og jeg blir liten. Og vet du - det er det beste som kan skje - for da får jeg så bruk for Ham og hans frelse. Tenk på din skaper!,

leste vi. Ja, da får du se hans storhet, hellighet og allmakt. Og du får se din egen synd, hjelpeløshet, urenhet, litenhet, blindhet og nakenhet.

I din ungdomstid

Så kommer kalenderen over beleilige og ubeleilige tider i livet. Først dette viktige tidspunkt: «Tenk på din skaper i din ungdomstid!»

Det unge tre faller lettere enn det gamle. Det er et talende bilde. Det største et menneske kan oppleve, er å bli frelst i unge år. Da får en vie hele livet sitt, heimen og alt til Herren. Det er ingen som virkelig har blitt født på ny og som har angret på den livskursen. De aller fleste møter vel også kallet til frelse i sin ungdomstid. Da tenker jeg på forholdene i vårt eget land. Mange unge kommer med, som vi sier. De er med i skolelag, ungdomskor og forskjellig kristen aktivitet. Og de kan være svært aktive når det gjelder å vitne om Jesus - men uten selv å eie liv, uten sann frelsesopplevelse, uten gjenfødelse. Jeg nevner den alvorlige tilstand fordi jeg selv gikk slik i min ungdomstid. Ja, faktisk i to og et halvt år. Jeg trodde jeg

eide noe jeg i virkeligheten aldri hadde fått se eller gripe. Min tro, mitt vitnesbyrd og innsats var bare grunnet på en falsk innbildning. Jeg var med i evangeliseringsteam og sanggruppe. Jeg vitnet om Jesus og alle trodde jeg var en kristen. Det trodde jeg selv også!

Men så kom den dagen da alt ramlet sammen for meg. Hele mitt åndelige byggverk gikk konkurs. Det var Den Hellige Ånd som brukte Ordet i lov og evangelium for å føre meg til «sannhets erkjennelse». Da sto jeg plutselig avkledt midt i lyset fra Guds lyskaster og ropte om nåde og frelse. Og i ordet om Jesu Kristi Guds Sønns blod, fikk jeg ta imot nåde, frelse og tjenestekall på en eneste gang.

Hva var det som gjorde at jeg kom ut av den innbildningen jeg levde på? Jo, det var når Herren begynte å vise meg innholdet i troens artikler: Jeg fikk se min Skaper og Oppholder, syndefallet og dets konsekvenser, men også opprettelsen og forsoningen i Kristus. Da fikk jeg først av alt se det hav av synd jeg selv var og levde i. Det er noe du må legge merke til i dag - det at vårt totale syndeforderv blir så lite forkynt. Det er så få av de unge som er blitt knust under lovens dom. Derfor eier de heller ikke erfaring av fødsel og nytt liv. Det blir bare noe

på utsiden og ingenting på innsiden, - fasadepynt og sminke på det gamle mennske, på din ugjenfødte natur. Derfor sier Ordet: Tenk på din skaper i din ungdomstid!

I onde dager

Neste stopp på kalenderen er den ubeleilige tiden: «Tenk på din skaper (...) før de onde dagene kommer!» Ja, det er godt å ha sin sak i orden med Gud og leve godt med Jesus når de onde dagene kommer. Den som da ikke allerede har sin sak i orden med Gud, får som regel mer enn nok med seg selv! Det skal jo et under til for i det hele tatt å bli frelst - hvor mye vanskeligere blir det da ikke i «de onde dager»?

En kvinne åpnet et møte for en tid siden. Hun stod opp og fortalte om bestevenninnen fra skoletiden. Nå var hun nettopp død etter kortere tids smertefull sykdom. Jesus hadde hentet henne heim til herligheten!

Venninna som åpnet møtet, hadde besøkt henne på sykehuset like før hun døde. Da avla den syke dette vitnesbyrd: «Jeg er så glad fordi jeg fikk ta imot Jesus i ungdomsåra! Nå har jeg så mer enn nok med sykdommen, - men jeg har Jesus som bærer meg gjennom alt!»

Du som leser dette, måtte du

huske på dette før de onde dagene kommer! Kanskje du allerede har begynt å smake på de dagene? Ellers skal du vite at de kan komme fortere enn det du regnet med. Denne kvinnen ble bare 32 år.

Så tenk på din skaper! Det står i

Ordet at du alltid er i hans tanker og at han har tanker til fred og ikke til ulykke. Han vil rive av deg verdsligheten og tidsånden.

«Søk Herren mens han finnes,
kall på ham den stund han er nær!»
(Jes 55:6)

.....Forts. fra side 2

den. Jesus har ved sin død og oppstandelse tatt bort syndens og dødens brodd. I og med at synden min er sonet, så kan den ikke lenger fordømme meg, så sant jeg hører Jesus til og har del med ham i hans død og oppstandelse. Og har Jesus dødd min død, så har døden mistet sin makt og rett over meg. Jesus er jo død i mitt sted, så skal ikke jeg dø, og hans oppstandelse er et guddommelig vitnesbyrd om hva som venter meg. Jeg skal med Jesus få gå inn til livet. Døden er ut-

stått, og døden er overvunnet som syndens lønn.

Alt dette eier du som hører Jesus til, alt dette eier du i og med Jesu oppstandelse. Det er noe til kraft å være i besittelse av. Det er ikke å undres over at apostelen Paulus ville fordype seg i den, trenge inn i hva han eide i Jesus. Tenk om vi også kunne gjøre det, i stedet for å fare hit og dit for å søke kraft.

Måtte vi få kjenne Jesus og kraften av hans oppstandelse!

Nytt fra Bibelskolen

Husmor, Evelyn Dalen, gifter seg 16. mai, og flytter til Sandefjord. Til lykke! Hun vil fortsette som medarbeider på bibelskolen, men vi trenger en ny husmor fra høsten, som kan bo ved skolen og ha hovedansvar for internatet. Kjenner du noen som er skikket og som kan tenke seg dette? Kan du være med oss å be over saken?

Så ønsker vi alle velkommen til pinsestevne. Det har skjedd store forandringer på bibelskolen i løpet av vinteren og våren. Alle rom har fått egne bad med toalett og dusj, noe som har vært et savn for mange. Nå ønsker vi bare at alle rom skal fylles og tas i bruk.

Per Bergene Holm

§ 57. Lovens vesen i sin alminnelighet.

Evangeliets vesen er en ensidighetspakt i Kristus, mens lovens vesen er en gjensidighetspakt. Lovens pakt fra Sinai stiller Gud og men-

fra tros læren

nesker under gjensidige plikter og rettigheter, som får karakter av paktsvilkår eller betingelse. Derfor heter det også fra Sinai i 2Mos 19:5,8: «Dersom du holder min pakt, vil jeg velsigne deg.» Og folket påtar seg plikten når de sier: «Alt hva Herren sier vil vi gjøre.» Dette gjensidig betingede forhold går som en rød tråd gjennom alt hva loven sier. Slik understreker også Paulus at det å leve med Gud i lovens pakt er ett og det samme som det å leve under betingelsen av å oppfylle Guds vilje fullkomment (Gal 3:9-12).

Også etter sitt innhold er lovpakten en gjensidighetspakt hvor Gud og mennesker så og si bytter og utveksler gode gjerninger overfor hverandre: Mennesket gir Gud kjærlighet, lydighet, selvhengivelse og gode gjerninger, mens Gud lønner mennesket med velsignelse, timelig lykke og evig salighet (5Mos

28:1-14). Dersom mennesket ikke oppfyller sin del gjengjelder Gud med forbannelse, straff, timelig ulykke og evig fortapelse (5Mos 28:15-68).

Ut fra dette kan vi klart definere hva loven er. Den er Guds evige hellighets krav til mennesket, gyldig for alle mennesker, om å tre inn i et etisk og moralsk forhold til Ham på grunnlag av den gjensidige fullkommenhet i paktsoverholdelsen.

Vi kan skjelne mellom forskjellige trekk som alle faller inn under loven:

- **Guds etiske krav** til mennesket som er menneskets plikt (de ti bud).
- **Gud hellighets trusler** mot enhver synd (sammenfattet i lovens forbannelser i 5Mos 28:15 ff).
- **Guds vredes domshandlinger** over synd og utroskap.
- **Hans hellige rettferdighets belønning** for utholdenhet i det gode og fullkomne.

Guds lov krever i alle deler fullkommenhet av mennesket. Det «moderne kulturmennesket» bortforklarer den evige kjensgjerning som heter Guds hellighet og vrede. Den humanistisk-religiøse moral kjenner ikke til noe slikt, og tar aldri

Gud alvorlig. Den lager seg sitt eget «gudsbegrep» etter sin egen tankegang og smak.

Det naturlige mennesket liker å høre loven, idet det ikke tar det så nøye med å gjøre det loven krever og tenker heller ikke at Gud krever loven oppfylt fullkomment. Det naturlige mennesket er derfor «lovisk» i den forstand at det hyller og ærer en amputert lov, en lov som er fri for fullkommenhetskravet. Dette er det Bibelen kaller å holde seg til «lovgjerninger».

Når et menneske ved Guds Ånd begynner å fatte rekkevidden og alvoret i loven, da opplever han at det er umulig å leve med Gud i en lovpakt. Denne overbevisning er det som gjør hjertet fortvilet under vekselen, fordi en kjenner seg ansvarlig overfor Guds hellighet og samtidig føler sin egen totale ødelagthet av synden.

§ 58. Forholdet mellom lov og evangelium.

Både lov og evangelium er Guds sanne, og alvorlig mente ord. Når Gud kan tale begge deler uten å komme i strid med seg selv, er det fordi Han i seg selv er både den absolutte hellighet og den absolutte kjærlighet. Hans hellighet kunngjø-

res i loven, Hans kjærlighet kunngjøres i evangeliet. Det virkelige forhold mellom lov og evangelium har derfor sin siste grunn og løsning i Guds eget vesen.

Lov og evangelium representerer to forskjellige «husholdninger» eller «livsprinsipper». Man kan også si om dem at de er to forskjellige «frelsesveier», eller to måter å ha samfunn med Gud på.

Disse to livsprinsipper utelukker hverandre. Man kan ikke samtidig leve i evangeliets og i lovens pakt. Et menneske er enten under loven (dommen, vreden) eller under evangeliet (nåden). En annen sak er det at vi kan leve i loven eller i evangeliet til forskjellig tid. Den som er under loven kan bli frigjort og komme under evangeliet. Og den som er under evangeliet kan påny bli trelbundet og komme under loven.

Hva er da den indre sammenheng mellom loven og evangeliet? Skriften gir et enkelt og klart svar: Evig liv ligger utelukkende innesluttet i evangeliepakten, mens lovpakten utelukkende inneslutter evig død på grunn av våre synder. Når Gud også i lovpakten taler om evig liv ved å gjøre loven, da er dette visstnok alvorlig ment: Det mennes-

ke som gjør den syndfrie, fullkomne gjerning, skal arve evig liv. Men denne Guds mening blir uten frukt på grunn av vår syndighet. Derfor kan lovpakten på Guds side ikke ha annen praktisk betydning enn å være et pedagogisk middel som virker til å oppdra og opplære oss i erkjennelse av Guds nåde i evangeliepakten i Kristus (Gal 3:21-25).

Her kan noen innvende at ved å la loven bli et slikt «pedagogisk» middel, så reduseres dens alvorlige mening. Men her skal vi merke oss, at når det overhode er mulig for Gud, i full sanndruhet og troskap mot sitt eget hellige vesen å la loven bli et slikt pedagogisk middel til å oppdra oss til Kristus, da beror dette ene og alene på at Gud ved å tilby og skjenke oss Kristus til frelse, egentlig skjenker oss den forsoning hvorved Gud i sin kjærlighet frelser oss fra Guds egen hellighet.

Tilegnelsen av forsoningen i Kristus (troen på evangeliet) innebærer derfor den fullkomne frigjørelse fra alt som heter lovpakt og lovens livsprinsipp.

Etter dette kan vi da sammenfatte forholdet mellom lov og evangelium slik: Mellom den treenige Gud og mennesket kan det være følgen-

de livs- og samfunnsforhold: Mennesket kan være:

1. **under loven**, uten historisk eller profetisk kunnskap om evangeliet. Dette kaller Bibelen «hedenskap», de er fremmede for paktene med deres løfte, uten håp og uten Gud i verden (Ef 2:12).

2. **under loven**, men gjennom forkynnelsen i berøring med kunnskap om Kristus. Dette er det naturlige menneskets tilstand idet det kalles av Gud ved evangeliet, og ovenfor slike mennesker får loven karakter av pedagogisk middel.

3. **under evangeliet**, frigjort fra loven. Dette er den troende menighets stilling overfor Gud, (Rom 7:1-6).

4. **under loven igjen ved frafall fra evangeliet**. Det er deres stand for Gud som er falt ut fra dåpspakten eller nådestanden. Og ved det kvalifiserte frafall er denne stand en stand under dom og vrede, men ved "skrøpelighetens" frafall er det en tilstand under Guds kall og lovens pedagogiske virking i samvittigheten.

Sammenfattende kan vi derfor si at lov og evangelium hører sammen, men må ikke blandes sammen.

*Fra Øivind Andersens Troslære
Tilrettelagt ved Lars Fossdal*

Pinsestevne på Bibelskolen på Fossnes

29. mai - 1. juni 1998

Ledere:

Ivar Fiske, Ragnar Opstad og Håvar Fjære

Fredag 29. mai

kl 1900 Samling og kveldsmat

kl 2000 Kveldsmøte

v/Per Bergene Holm

Lørdag 30. mai - Pinseften

kl 1000 Bibeltime

v/Olaf Klavenæs

kl 1130 Bibeltime

v/Svein Mangelrød

kl 1700 Misjonsmøte

v/Jon Espeland

kl 2000 Kveldsmøte m/offer til misjonen

v/Reidar Linkjendal

Søndag 31. mai - 1. Pinsedag

kl 1000 Bibeltime

v/Olaf Klavenæs

kl 1130 Høytidsmøte

v/Per Bergene Holm

kl 1700 Ettermiddagsmøte

v/Reidar Linkjendal

kl 2000 Kveldsmøte m/offer til bibelskolen

v/Sven A. Berglund

Mandag 1. juni - 2. Pinsedag

kl 1030 Formiddagsmøte m/offer til misjonen v/Jon Espeland

Priser	Full pensjon	Døgnpris	Sengetøy
Voksen	kr 600,-	kr 200,-	+ kr 60,-
13 - 17 år	kr 400,-	kr 150,-	+ kr 60,-
7 - 12 år	kr 300,-	kr 100,-	+ kr 60,-
0 - 6 år	Gratis		+ kr 60,-
Max. familiepris	kr 1 600,-	kr 700,-	+ kr 60,- p.p.

Påmelding innen 20. mai

til Håvar Fjære, Goksjøruta, 3220
Sandefjord, tel. 33 11 08 31

Felles busstur fra Sunnmøre.

Ved ønske om plass her kontaktes
Sven A. Berglund, tel. 70 18 53 16

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring.

Sommerskole med årsmøte 15. - 19. juli 1998

på Solborg Folkehøgskole, Stavanger

Ledere: Karl B. Bø, John Flaten, Jon Espeland

Talere: Per Bergene Holm, Sven Berglund, Lars Fossdal, Tore Mangelrød

Full pensjon kr 1 160,-. Barne- og familierabatter. Tillegg for oppredd seng.

Påmelding til Karl B. Bø, tel. 51418746 eller Ragnar Opstad, tel. 51433685

Sommerskole på IMI-Stølen, Oppdal

mandag 27. - torsdag 30. juli 1998

Ledere: Magne Ekanger og Olaf André Klavenæs

Talere: Jon Espeland, Tom Eftevand, Ingar Gangås, Karl Notøy, Magnor Sandvær

Påmelding til Magne Ekanger, tel. 56 39 54 09.

Felles busstur fra Vestfold - kontakt Lars Fossdal, 33 33 94 16.

Barneleir på Fossnes 19.-21. juni 1998

Alder: 1.- 5. klasse. Mindre barn sammen med foreldre

Pris kr 100,-. Påmelding til Torunn Fossdal, tel. 33 33 94 16

Ungdomsleir i Kveldsvik, Kvelde 26.-28. juni 1998

Alder: Ferdig med 5. klasse. Pris kr 100,-

Påmelding til Inger-Lise Mangelrød, tel. 33 11 20 47

Teltmøter i Kvelde i Vestfold 19.-28. juni 1998

Taler: Sten Zink fra Danmark. Møter hver kveld kl. 1930

Velkommen til samling om Guds ord!